

den Vending, at Udvalget skulde arbejde sig sammen med Udenrigsministeren, og taget i god Betydning kan jeg slutte mig dertil, men jeg mener ganske vist, at Reglerne skal være saaledes, at denne Arbejden sig sammen ikke betyder, at Udenrigsministeren og Udvalget bliver saadan som en Klump, der skilles ud fra den øvrige Rigsdag, men at det skal blive et Samarbejde, der fører til Samarbejde ogsaa med den samlede Rigsdag.

Jeg skal dernæst vende mig med nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører for Partiet Venstre. Det ærede Medlem Hr. Brorsen følte sig udfordret ved de Bemærkninger, jeg har gjort. Jeg tror nu, at hvis man vil se efter, hvad der er sagt her i Dag, vil man være klar over, at Udfordringerne er kommet fra det ærede Medlems Side, og det er det ærede Medlem, der er sprunget adskilligt bort fra det Emne, som er til Behandling her i Dag. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde ikke været heldig, naar jeg havde nævnt de russiske Forhandlinger, for alle var vist nu enige om, at det ikke havde været ønskeligt, om Danmark havde opnaaet Udbytte af disse Forhandlinger i Form af en Aftale med den russiske Regering. Det tror jeg ikke, alle er enige om; jeg er endda tilbøjelig til at tro, at Regeringen, der længe og i Forstaaelse med mange Kræfter her i Landet førte disse Forhandlinger, maa have haft den Hensigt, at disse Forhandlinger skulde føre til et Resultat, og jeg tænker mig, at Regeringen ogsaa vedblivende vil være af den Opfattelse, at det ikke havde været uheldigt, om Danmark paa dette Tidspunkt havde været stillet overfor Rusland paa lignende Maade som Sverige, Norge og England, der alle har opnaaet Resultater af deres Forhandlinger.

Med Hensyn til Henvisningen til Norge ser jeg heller ikke det uheldige deri. Det er rigtigt, at der i Norge findes Bestemmelser om Ansvarlighed i Tilfælde af Brud paa Tavshedspligten; men disse Bestemmelser om Ansvarligheden er netop en Henvisning til almindelig gældende Regler og ikke en Tilvejebringelse af særlige Straffebestemmelser, saaledes som det er foreslaaet her. Den ærede Ordfører betegnede dernæst en Række af de Udtalelser, jeg havde fremsat, som Fraser. Jeg haaber, at naar den ærede Ordfører brugte denne Vending, brugte han den i den samme behagelige Betydning, hvori den højtærede Udenrigsminister plejer at bruge dette Ord, naar han taler om Stats-

ministeren, og ikke i den mere ubehagelige Betydning, som maaske ligger mere mundret for den ærede Ordfører.

Med Hensyn til disse Ting, som den ærede Ordfører betegnede paa denne Maade, kunde jeg ønske kortelig at sige følgende: Den ærede Ordfører sagde, at en Finansplan skulde nok blive gennemført, og da skulde der komme Balance i Statens Indtægter og Udgifter. Ja det er et smukt Haab. Foreløbig vader den højtærede Stats- og Finansminister i Underskud og i Gæld, i ny Statsgæld, og hvad Finansplan angaar, da ved alle ærede Medlemmer, at det Tilløb til at tilvejebringe en samlet Skatteordning, der skete paa et meget sent Tidspunkt i Forhold til den Tid, til hvilken det skulde føre til Resultater, er foreløbig faldet i Stumper og Stykker. Stykkevis gennemføres en eller anden Lov, uden at nogen i Øjeblikket har noget som helst Overblik over, hvorledes Forholdene er i den Henseende. Naar det ærede Medlem satte den nuværende Stilling i Mod-sætning til den Tid, da det tidligere Ministerium styrede, er Forholdet dog dette, at Landet førtes igennem Krigsaarene, uden at Statens Balance forringedes, medens den er i meget høj Grad forringet i de to Aar, der er gaaet siden.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at den nuværende Regering havde behandlet de økonomiske Forhold, der findes i Landet, og de Arbejdsstridigheder, der findes, med fast Haand og med Ro og Sikkerhed, og at der var mange, der var glade ved, at vi ikke havde den foregaaende Regering under disse Forhold. Maa jeg dertil sige, at denne Virksomhed har ført til det Resultat, at man nu i Løbet af omtrent to Maaneder har mistet flere Arbejdsdage her i Landet ved Lockout, end man mistede i Ministeriet Zahles 7 Aar ved Strejker og Lockouter tilsammen. Hvad Erhvervslivets Forhold angaar, har denne Virksomhed fra Ministeriets Side ført til, at vi i Løbet af et Aar har mistet flere Arbejdsdage ved Arbejds-løshed, end man mistede i 7 Aar, deri indbefattet 4—5 Krigsaar, under Ministeriet Zahle. Det er det glørværdige Resultat af Ministeriets Bestræbelser i saa Henseende. Og det er ikke noget helt unaturligt Resultat, thi Ministeriets Virksomhed paa disse Omraader har været at se til og lade Tingene udvikle sig, som de kunde, optaget udelukkende af det ene: at være fri for ethvert Ansvar ved dette, at man intet som helst foretog sig.

Dermed tror jeg at have svaret paa det ærede Medlems Bemærkninger. Dog